Ara Pirineus, 03/03/21

Invertir en art contemporani

Comprar obres d'art contemporani és una inversió de futur i és un aspecte que caldria tenir en compte en l'àmbit de la gestió cultural

Quan parlem d'art tenim tendència a pensar en les manifestacions artístiques del passat. Les institucions cerdanes miren de trobar pressupostos per conservar l'herència artística de la vall però rarament tenen en compte la compra d'art contemporani com un valor de futur. És difícil trobar un equilibri entre totes dues coses i, a més, l'art continua tenint aquella pàtina associada amb el luxe i sembla que comprar obres d'art contemporani sigui malbaratar el diner públic.

Aquest és un tema que cal posar sobre la taula. Els ajuntaments inverteixen cada any sumes astronòmiques en manifestacions artístiques efímeres com concerts de música o espectacles de teatre. És una inversió completament legítima però un cop acabat el concert o l'espectacle, d'aquest només en quedarà el record. Comprar obres d'art contemporani ens porta a la creació d'un fons artístic que a part dels valors culturals intrínsecs pot resultar una bona inversió econòmica. Parlo d'invertir en pintura, mobles, manuscrits, ceràmiques, escultures, fotografies... tot tipus de suports i disciplines artístiques d'autors d'aquí o d'allà.

A Cerdanya, per exemple, el darrer cas d'inversió en una obra d'art monumental ha estat l'obra *Aquae*, d'Ernest Altès i Albert Tapias, que protagonitza l'espai central de la plaça de Barcelona de Puigcerdà. També, l'Ajuntament de Bolvir, els darrers anys ha ampliat el seu fons de béns culturals invertint, entre altres obres significatives, en les escultures *Tombada* d'Ernest Altés i Epona de Philippe Lavaill.

Tenim altres exemples propers, sempre en l'àmbit de l'escultura: a Font-Romeu, el Musée sans murs és un espai en constant evolució on l'ajuntament exposa obres escultòriques del seu fons. Per altra banda, a Andorra, la inversió en art és present arreu i especialment a l'espai públic. Algunes obres són fruit de la cessió per part d'entitats privades com ara els *Set poetes* de Jaume Plensa, propietat de la Banca Privada d'Andorra, o l'escultura *Calidea i la dama de gel*, d'Ángel Calvente, donada pel grup Astral Pool, però també hi ha inversió pública notable. És el cas de l'escultura monumental *El petó al guanyador* de Jean-Louis Toutain que presideix una rotonda a Escaldes Engordany o obres que trobem integrades en la natura com *Arcalís 91* de Mauro Staccioli o els *Estripagecs* de Pere Moles, totes dues a Ordino.

Invertir en art és una decisió pròpia a cada consistori i tret d'algunes excepcions, a Cerdanya, són pocs els ajuntaments que tenen polítiques culturals al respecte. Comprar obres d'art contemporani és una inversió de futur

i és un aspecte que caldria tenir en compte en l'àmbit de la gestió cultural de la Cerdanya del segle XXI.